

Beslutning i saa Henseende; men naar man endelig er saa angstelig for at overlade Noget til Ministeriet, saa er dette et Punkt, hvorpaa jeg dog mener, at man kunde gaa ind. Jeg skal som sagt ikke dvæle længere ved dette Forslag, men blot udtale, at jeg skjønner paa, at det saaledes er kommet frem, og at jeg gaar ud fra, at det virkelig vil kunne blive et brugbart Grundlag for Gjennemførelsen af Reformen. — Jeg skal endnu med et Par Ord vende mig til det Forslag, der skrives sig fra Møxtallet, og for hvilket Ordføreren har talt, og da tillige til et Par Vædringsforslag, som ere knyttede dertil. Maa jeg først med Hensyn til disse Vædringsforslag blot ganske kort gjøre et Par Bemærkninger. Det synes jo at maatte erkjendes, hvad man ellers vil sige om disse Vædringsforslag, at de, betragtede som Mæglingsforslag, dog ere af en høist underlig Skikkelse og neppe egentlig for Alvor ville kunne menes at udrette Noget i saa Henseende. Efter det Forslag, der under Nr. 2 til § 2 er stillet af 3 Medlemmer, vil jo Forskellen fra, hvad der sidst blev vedtaget, være den, at den nordisk-historiske Retning kun skulde finde Anvendelse paa eet Sted, nemlig paa Skolen i Sorø, istedetfor at den efter Forslaget, som det sidst blev vedtaget, skulde finde Anvendelse paa to Steder. Heri er nu den ærede Rigsdagsmand, som har knyttet et Underændringsforslag til dette Vædringsforslag, enig, og det er altsaa dette, som skulde være Afslaget i saa Henseende. Jeg maa imidlertid dertil bemærke, at Meningen af disse Forslag jo er den, at denne Skole, det vil sige Sorø Skole, udelukkende skulde have denne ene Opgave at udदानne efter den nordisk-historiske Retning. Det er altsaa, forsaavidt man vilde betragte Sagen saaledes, Tanken, at man vilde anse det for ønskeligt, at der blev gjort en Prøve, da det dog maa erkjendes, at der har reist sig saamange og det vægtsfulde Stemmer imod den hele Sag, at det under alle Omstændigheder kunde være en Nødvendighed at forsøge

at gjøre en Prøve; men det synes dog at maatte erkjendes, at det var noget vel stærkt, at man vilde tage den største og fuldstændigst udfyrede Skole, saaledes at den nu helt og holdent skulde arbejde paa denne ene Opgave. Dette vilde efter min Anskuelse være besynderligt, i særdeleshed for deres Bedkommende, som dog erkjende, at der kunde være nogen Grund til velop i forskellige af Skolerne at søge at virke for flere end een Retning. Dette gælder saaledes med Hensyn til de tre Rigsdagsmænd, der have stillet Forslaget; thi deres andet imødetkommende Skridt skulde være det, at de dog ved to Skoler, nemlig en paa Sjælland og en i Thy, ville gaa ind paa, at der skal være en dobbelt Retning, nemlig den klassisk-sproglige og den mathematisk-naturvidenskabelige. Dette gaar derimod den ærede Rigsdagsmand, der har stillet Underændringsforslaget, aldeles ikke ind paa; han vil have det forvandlet til to Skoler for den mathematisk-naturvidenskabelige Retning, med andre Ord, disse ærede Medlemmer, de tre for sig og den fjerde, der har stillet Underændringsforslaget, ere for det første enige i at slaa to af Skolerne ihjel og saaledes at nedsette Skolernes Antal over hele Landet til ti. Dernæst ere de vel enige i at indskrænke det Oldnordiske til een Skole; men de ville have det gennemført helt og holdent i denne ene, og dernæst er der Noget, som vel vilde gaa ind paa Tanken om et dobbelt Kursus i Skolen, men kun for to Skolers Bedkommende, medens de andre derimod slet ikke saa nogensteds Skole i hele Landet, der skulde give sig særligt af med det Mathematisk-Naturvidenskabelige; for dem existerer det slet ikke. De have kun to Skoler, der skulle være med dobbelt Kursus, saa have de Sorø Skole, som de ville give helt og holdent til det Oldnordiske, det er tre, og af de ti bliver der syv tilbage, som alle skulle være klassisk-sproglige. Dette gjør Underændringsforslagsstilleren sig derimod ikke skyldig i, han freerer de to Skoler, der blive tilbage efter